

พระราชบัญญัติ ห้ามนำของที่มีการแสดงกำเนิดเป็นเท็จเข้ามา พุทธศักราช 2482

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล

คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร

ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล.อ. เจ้าพระยาพิชเชนทร โยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ 13 เมษายน พุทธศักราช 2482

เป็นปีที่ 6 ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรห้ามนำเข้าของหัตถกรรมที่มีการแสดงกำเนิดเป็นเท็จเข้ามา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า พระราชบัญญัติ ห้ามนำของที่มีการแสดงกำเนิดเป็นเท็จเข้ามา พุทธศักราช 2481

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา 3 ในพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่จะมีข้อความแสดงให้เห็นเป็นอย่างอื่น

การแสดงกำเนิด หมายความว่า ถ้อยคำ อูบาย คำพรรณนา หรือการแสดงอื่น ๆ ซึ่งแถลงหรือแนะนำโดยประจักษ์แจ้งว่าของใด ๆ ได้ทำหัตถกรรมในดินหรือประเทศใด

เครื่องห่อหุ้ม หมายความว่ารวมตลอดถึง จุก ถัง ขวด ภาชนะ หีบ ครอบ หลอด กลัก กรอบ ห่อ หรือสิ่งใด ๆ สำหรับใช้บรรจุ

ของ

ป้าย หมายความว่ารวมตลอดถึง แถบ หรือบัตร

มาตรา 4 ให้ถือว่าของที่มีการแสดงกำเนิด เมื่อมีการแสดงดังกล่าว ถัก ทอ ตอก ต่อ ประทับ หรือติดอยู่ด้วยประการอื่นใดกับของนั้น หรือกับเครื่องห่อหุ้ม หรือป้ายแห่งของนั้น

มาตรา 5 ห้ามนำของหัตถกรรมใด ๆ ที่มีการแสดงกำเนิดเป็นเท็จเข้ามาในราชอาณาจักร

แต่ความในมาตรานี้มิให้มีผลบังคับแก่สิ่งของที่มีการแสดงกำเนิดในสยาม หากว่านำเข้ามาเพื่อใช้เป็นเครื่องห่อหุ้มหรือป้ายสำหรับของที่ผลิตหรือทำหัตถกรรมในราชอาณาจักร

มาตรา 6 บทกฎหมายว่าด้วยการศุลกากร และพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมว่าด้วยการห้ามนำของเข้า และอำนาจของพนักงานศุลกากรเกี่ยวแก่การนั้น ให้ใช้บังคับแก่ของต้องห้ามนำเข้าตามพระราชบัญญัตินี้ด้วย

มาตรา 7 ให้อธิบดีกรมศุลกากรมีอำนาจออกข้อบังคับศุลกากรว่าด้วยการแจ้งความ วางประกัน เจ็อนไขหรือวิธีการอื่น ๆ เกี่ยวกับของต้องห้ามนำเข้าตามพระราชบัญญัตินี้

ก่อนกักของใด ๆ หรือดำเนินคดีต่อไปประการใดเพื่อริบของนั้นอธิบดีจะสั่งให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามข้อบังคับที่กล่าวข้างต้นเสียก่อนก็ได้ และจะดำเนินการตามข้อบังคับที่ว่านั้นให้เป็นที่พอใจเสียก่อนว่าของนั้น ๆ เป็นของต้องห้ามนำเข้าตามพระราชบัญญัตินี้ก็ได้

ข้อบังคับที่กล่าวข้างต้นจะกำหนดให้ผู้แจ้งความใช้เงินค้ำประกันกรมศุลกากร สำหรับค่าใช้จ่ายและค่าเสียหายที่ง่วงอันเกิดจากการกักของผู้นั้นได้แจ้งความไว้ และจากการดำเนินคดีเนื่องแต่การกักของนั้นด้วยก็ได้

มาตรา 8 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมีหน้าที่รักษาการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี